

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6NcC/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120204502
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:2120204502.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Dariny Kuchtovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: V. R., K.. X. XXXX, U. R., K.. XX. X. XXXX, O. V. T.. Č.. XX/B, O., deti rodičov: otca - V. R., K.. X. X. XXXX, O. V. T.. Č.. XX, I., zast. advokátom JUDr. Pavlom Torňošom, Tomášikova ul. č. 50/D, Bratislava a matky - Q.. G. R., K.. X. X. XXXX, O. R. T.. Č.. XX, I., I.. Č.. O. V. T.. Č.. XXB, O., zast. advokátkou JUDr. Luciou Danišovičovou, Drieňová ul. č. 1/D, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s prenesením príslušnosti veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 28P/77/2020, takto

rozhodol:

Nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s prenesením príslušnosti vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 28P/77/2020 je dôvodný.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na Okresný súd Trnava sa matka maloletých domáha nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v nahradení súhlasu otca maloletých na podanie prihlášky do X. Y. G. Š. V. Q. na P. T.. Č.. XX B. O. pre mal. U. R. pre školský rok 2020/2021 a v nahradení súhlasu otca maloletých na podanie prihlášky do 5. ročníka tej istej Základnej školy pre mal V. R..

2. Okresný súd Trnava uznesením z 9. 6. 2020 č. k. 19P/52/2019- 104 preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Bratislava II. V odôvodnení tohto uznesenia Okresný súd Trnava uviedol, že vo veci starostlivosti súdu o mal. deti rozhodoval naposledy Okresný súd Trnava a je preto daná miestna príslušnosť tohto súdu na v predmetnej veci, v ktorej sa otec maloletých domáha zmeny výchovného prostredia maloletých detí (navrhuje zveriť deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov). Rozsudkom OS Trnava z 13. 3. 2018 č. k. 21P/11/2018- 26 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky. Deti v súčasnosti aj s matkou bývajú v Bratislave, kde majú evidovaný trvalý pobyt. Vzhľadom na to bol Okresný súd Trnava toho názoru, že boli splnené zákonné podmienky uvedené v ust. § 112 ods. 2 C.m.p. a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vyššie.

3. Okresný súd Bratislava II vyslovil s prenesením miestnej príslušnosti nesúhlas. Uviedol, že v konaní vedenom na OS Trnava pod sp. zn. 19P/52/1019 sa otec maloletých domáha zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom, pričom v tejto veci OS Trnava preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Bratislava II, kde sa táto vec vedie pod sp. zn. 49P/77/2020. Ďalej OS Bratislava II s nesúhlase s prenesením príslušnosti uviedol: „V konaní nie je sporné, že v čase podania návrhu otca o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností mali obe mal. deti bydlisko v územnom obvode Okresného súdu Trnava. Rovnako nie je sporné, že počas trvania konania matka svojvoľne zmenila obom maloletým deťom bydlisko a bez súhlasu otca premiestnila obe maloleté deti do Bratislavy do územného obvodu Okresného súdu Bratislava II, pričom otec vyslovil nesúhlas s uvedeným konaním (uvedené konštatuje aj Okresný súd Trnava v uznesení o prenesení príslušnosti). Tunajší súd má za to, že bydlisko maloletých detí musí byť určené dohodou rodičov a nie svojvoľným rozhodnutím matky

(hoc boli deti aj zverené do jej osobnej starostlivosti). Okresný súd Bratislava II považuje konštatovanie Okresného súdu Trnava, že matke nemôže byť bránené v tom, aby sa na základe vlastného rozhodnutia s deťmi presťahovala, za tvrdenie odporujúce ustanoveniam Zákona o rodine. Súd neobmedzuje matku v rozhodovaní o jej miestne bydliska, v prípade maloletých detí však o mieste bydliska už rozhodujú obaja rodičia ako zákonní zástupcovia, pokiaľ nebol výkon ich rodičovských práv obmedzený. Zverením do starostlivosti jedného rodiča nestráca druhý rodič právo rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletých detí. V pôvodnom rozhodnutí súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej určil, že obaja rodičia zastupujú maloleté deti. Ustanovenie § 35 Zákona o rodine upravuje rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ktorými sú okrem iného aj zmena bydliska dieťaťa a výber školského zariadenia. V prípade takejto nezahody rodičov je neprípustné svojvoľné rozhodovanie o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností len jedným z rodičov. v predmetnej veci matka teda bez súhlasu otca ako rovnocenného rodiča zmenila deťom trvalé bydlisko (zhodné s miestom ich reálneho bydliska) a predškolské zariadenie. Takéto konanie matky nemožno označiť za zákonnú zmenu podmienok miestnej príslušnosti.“

4. Krajský súd, ktorý o miestnej príslušnosti rozhodoval podľa § 112 ods. 2 druhá veta C.m.p., dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s prenesením príslušnosti je dôvodný.

5. Krajský súd sa stotožňuje s názorom Okresného súdu Bratislava II vyjadreným v nesúhlase s prenesením príslušnosti. Predovšetkým treba uviesť, že pokiaľ matka maloletých svojvoľne, teda bez dohody s otcom maloletých, zmenila deťom trvalé bydlisko, nedošlo zákonným spôsobom k zmene okolností, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť (t. j. k zmene bydliska maloletých - vid' § 112 ods. 1 C.m.p.), v dôsledku čoho ani neboli splnené podmienky pre prenesenie miestnej príslušnosti uvedené v ust. § 112 ods. 2 prvá veta C.m.p. Prenesením príslušnosti na Okresný súd Bratislava II by sa za týchto okolností iba „legalizoval“ nezákonný postup matky maloletých detí. V tomto kontexte je zjavne nesprávny názor Okresného súdu Trnava, že „určenie bydliska maloletého dieťaťa nie je zákonné len v tom prípade, že s tým súhlasia obaja rodičia, ale aj v iných prípadoch, za ktorý možno považovať aj rozhodnutie súdu, ktorým sa zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov - v tomto prípade matky.“ Predsa rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov nemôže mať za následok to, že druhý rodič stráca právo rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa.

6. Z týchto dôvodov krajský súd vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s prenesením príslušnosti je dôvodný.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).